

Biblioteca de rouă

Grigore Vieru

Frate,
Am văzut țări bogate
În care-aș fi rămas
La fel de sărac.
Frate,
E plină lumea de punți
Pe care trebuie să le treci
Înfrățindu-te cu dracul.
Frate,
Eu pot muri oricând,
Dar nu și oriunde.
Eu nu pot muri
Decât cu chipul răsrânt
„în acest geniu al ierbii
Care e roua”.

* * *

Lui Dan Verona
Cuprinsu-m-au frățeste
Brațele crucii
Pe care o duc.
Cu trupul ei cald
M-am învelit.

* * *

Ludmillei și lui Anatol Vidrașcu
Aceștia suntem noi:
Buni cât se cuvine
În mijlocul răului.
Răi - niciodată.
Se miră noaptea
Că a clocit sub ea
Întuneric,
Dar au ieșit pui de lumină.